

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1930-1931 september - 31

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 8 Maj 1930.

74

Min älskade!

Nu är det minst tre veckor, sedan jag fick brev, men du skall inte tro, att jag skriver för annat än för något att få tala med dig.

Det var så sant, det, som du sade i telefon häromdagen, att man blir rent ruinerad detta år. Inte behöver jag ta så djupa grepp i kassan som du, men i alla fall. Skys måste jag penga ut med 50 kr. till seminarieläsningsmötet i Fehm, och så är det Anna Sandström m. fl. Årets födelsedagar på 5 och 0 inte att förglömmas: Augusta 100, Olga Starbäck 75 o. s. v. Emellertid har jag hört, att det är

förfärligt synd om Anna Sandström, därför
att hon har så stort skulden på sitt seminarium
att släpa på. Man hoppas få in c. 15000, som
hon skulle ha att lita till. — Och Hedqvist
skall ha ett bedröfligt: sjuk, förstörd, ohjelp-
lig, nyhugen skild från hustrun, vilket borde ha
skett långt förut, tyckte regissör Lindm. Meningen
med insamlingen är, att H-t utom räntan
på den tillståndliga fonden så småningom också
skall få ett delar av sjätte kapitlet efter
beprövande av särskilt utvalda förtroendevänner.

Blir vid hans främfälle något örr, skulle det
användas till ett slags hedersstipendier åt andra
skådespelare. Men Lindm trodde, att H-t skulle
komma att konsumera kapitlet under sin livstid.

Emellertid hade prins Vilhelm satt som
villkor för att han släppte till sitt namn,

75
att listan på nyprosperets undersektuare inte finge
offentliggöras. Gruska klockt av prinsen, som hade
ställt på resande fot och inte kunde veta vilka som
kunde bli anmottade att undersektuare.

Regissör Lindm bad också mig ta en lista,
och då jag sade, att jag hade lovat skriva på den,
förklarade han, att det ja var bekräffat, att
han då kunde du lista till mig. Anna hade jag
inte sett till varken den eller någon notis i
tidningarna.

Kan du tänka dig en sådan sorg för
Hobnqvistska, som att deras Lisa, solen i
deras hem, som hela deras liv sommar
och vinter varit inrättat efter, nu har lyktat
sin dagg. Anna kunde knappast tala
för gråt, fast det nu var på fjärde dagen.
Ja, jag begriper inte hur deras tillvaro

skickade, var king, och arbeta lagom, och
tråk ibland på öfver skolorna

Skulle gestalta sig händelser, och inte lära
de viga skaffa någon ny vid tanken på alla
de besvärigheten, som ändå händelser ha
i en stor stad.

Vi skola ha vår lisklubb hos H-ts i
aften, och då jag frågade om vi inte skulle
uppsöka den, eftersom de vore så uppslagna,
svarede Anna, att hon var glad, om vi inte
komma, så att de fri en stund frige glömm
sin sorg. På samma gång anförtrorde hon
mig, att Tillan kanske inte skulle komma,
därfrå att hon är så orolig för sin man, som
är dålig, sömnlös. Den där konsul Söderberg i Göteborg,
han med kraschen, är en brorson, men inte kan
jag tro, att generalkonsulen gubblen över något, som
ligger så långt tillbaka. Detta får du inte säga
till Gerda, ty Tillan vill hålla sin oro hemlig.